

Biskopens juleandakt

ENGLER DALER NED I SKJUL....

Julen har alltid vært englenes tid. På julekort, i juleutstillinger og som juletrepynt går de nissene en høy gang. Vi synger om dem, vi hører om dem, vi leser om dem.

I år kom de tidlig. De har ikke dalt ned i skjul, de har i høyeste grad vært synlige. I media har det nemlig vært en englehøst. Og noen har erklært at de tror at de finnes, og andre ikke. I Det nye testamentet finnes de i hvert fall, og her har de sentrale roller i fortellingene om Jesu unnfangelse og fødsel: Det var engelen Gabriel som fortalte Maria at hun skulle bli mor, det var en hærskare av engler som lovpriste Gud julenatt på Betlehemsmarkene og fortalte gjeterne om Jesu fødsel, det var en engel som ba Josef ta den lille familien med seg og flykte til Egypt.

Ifølge evangeliene er det opplagt at englene finnes! Her skildres de som Guds budbærere. De viser seg ved skjellsettende begivenheter i Guds frelseshistorie, alltid med det samme oppdrag: å tolke og forklare Guds gjerninger. Det er aldri dem og deres som står i sentrum, men det de bærer bud om. Det er det vi utfordres til å tro på.

Kristelig sett kan altså engledebatten bli en avsporing, dersom den ikke kommer lenger enn til å handle om englenes eksistens. Debatten om de finnes er imidlertid viktig nok; den viser og setter ord på at også mennesker i vår tid erfarer og oppfatter at det finnes en åndelig dimensjon i vår tilværelse. Det illustrerer innholdet i våre esker med julepynt: Der finnes det ikke bare nisser, men også engler. I mange av eskene rundt om ligger det også en Betlehemsstall. Den gir den åndelige dimensjon det kristne innhold: Gud, alle tings opphav, kom til jord i et lite menneskebarn, og vokste opp til å bli et sårbart menneske. Gud, den allmektige, tok den avmektiges plass. For å vise oss sin kjærlighet. For å forsone oss med seg selv.

"Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker som Gud har glede i!"

Gledelig jul!

Vennlig hilsen
Laila Riksaasen Dahl